

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/63/2019
Identifikačné číslo spisu:	6717010616
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6717010616.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného Z. H. a spol. pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (ďalej len "Tr. zák.") a iné, o dovolaní obvineného Z. H. podanom prostredníctvom obhájcu JUDr. Radka Petruňa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2004, sp. zn. 5To/48/2004, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2003, sp. zn. 3T/27/2003, na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolanie obvineného Z. H. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2003, sp. zn. 3T/27/2003, bol obvinený Z. H. (popri obvinených O. A., V. H., S. G., O. E. a S. P.) uznaný za vinného

- v bodoch 1/ - 12/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 2/, 3/, 4/ a 12/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 5/ - 11/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 15/ - 22/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 15/ samostatne, v bodoch 16/ a 18/ v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 15/ samostatne,
- v bodoch 19/ - 22/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 23/ - 33/, 35/ - 40/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zák., z toho v bodoch 24/, 25/, 29/, 32/ - 34/, 36/ a 39/ v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák., z

toho v bodoch 24/, 25/, 29/, 32/ - 34/, 36/ a 39/ v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,

- v bodoch 23/ - 25/, 27/ - 28/, 30/ - 31/, 33/, 35/, 37 a 40/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody, z toho v bodoch 24/ - 26/, 29/, 32/ - 34/, 36/ a 39/ v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bode 32/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 41/ - 43/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 41/ samostatne, a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 41/ samostatne,
- v bode 43/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bode 42/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bodoch 44/ - 49/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bode 50/ rozsudku zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák.,
- v bodoch 53/, 54/, 56/ - 59/ a 62/ zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., z toho v bode 56/ samostatne, a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., z toho v bode 56/ samostatne,
- v bodoch 53/, 54/, 56/ a 57/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., z toho v bode 56/ samostatne,
- v bodoch 58/, 59/ a 62/ zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,
- v bode 60/ zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 156 ods. 1 písm. a), ods. 3 Tr. zák. a
- v bode 63/ zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.,

a to na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pre skutky 1/ - 12/ bol za to obvinený Z. H. podľa § 238 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do II. nápravnovýchovnej skupiny. Okresný súd podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen z 26. apríla 2000, sp. zn. 4T/41/2000, a to vo výroku o treste u obvineného Z. H., vysloviac, že ostatné výroky označeného rozsudku zostávajú týmto nedotknuté. Zároveň, podľa § 55 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obvinenému Z. H. trest prepadnutia veci uvedenej v rozsudku Okresného súdu Zvolen z 26. apríla 2000, sp. zn. 4T/41/2000, a to 1 ks kovovej reťaze s gumenou rukoväťou, 1 ks pláteného vreca a 1 ks igelitovej tašky, vlastníkom ktorých sa podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Pre skutky 15/ - 33/, 35/ - 50/ bol obvinený Z. H. podľa § 238 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do II. nápravnovýchovnej skupiny. Okresný súd podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo 14. mája 2002, sp. zn. 4T/20/2002, a to vo výroku o treste u obvineného Z. H., vysloviac, že ostatné výroky označeného rozsudku zostávajú týmto nedotknuté.

Pre skutky 53/, 54/, 56/ - 59/, 62/ a 63/ bol obvinený Z. H. podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do III. nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň, podľa § 55 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obvinenému Z. H. trest prepadnutia veci, a to dreveného hranola, vlastníkom ktorého sa podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Obvinenému Z. H. uložil podľa § 4 ods. 2 a § 3 ods. 1 zákona č. 448/2002 Z. z. o ochrannom dohľade aj ochranný dohľad v trvaní 3 rokov.

Ohľadom náhrady škody okresný súd podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len "Tr. por. č. 141/1961 Zb.") uložil obvineným Z. H. a O. A. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej S. Z., nar. X. P. XXXX, bytom L., L.. P. č. XX, škodu vo výške 3 500,- Sk; a obvinenému Z. H. povinnosť nahradiť poškodenému K. L. X I. - O. J., Nám. N. X, škodu vo výške 550,- Sk; poškodenému Š. S., nar. XX. S. XXXX, bytom L., N. č. XX, škodu vo výške 2 200,- Sk; poškodenému Z. H., nar. XX. Z. XXXX, bytom G. č. XX, škodu vo výške 250,- Sk; poškodenej Obci G. škodu vo výške 300,- Sk; poškodenému Z. Z., nar. XX. M. XXXX, bytom G. č. XX, škodu vo výške 749,- Sk; poškodenému Z. Š., nar. X. Q. XXXX, bytom L. N., G. č. XX, škodu vo výške 1 500,- Sk; poškodenému Z. X., nar. XX. Z. XXXX, bytom N. X. č. XXX, škodu vo výške 3 740,- Sk a poškodenému M. S., nar. X. S. XXXX, bytom L., K. N. č. XX, škodu vo výške 1 875,- Sk.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. súd ďalšie poškodené strany, označené vo výrokovej časti jeho rozsudku, odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Zároveň, podľa § 229 ods. 2 Tr. por. č. 141/1961 Zb. poškodených Z. Z., Z. Š. a Z. X. odkázal so zvyškom ich nárokov na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na podklade odvolania obvineného Z. H. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 15. júna 2004, sp. zn. 5To/48/2004, rozhodol tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. č. 141/1961 Zb. zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2003, sp. zn. 3T/27/2003, o vine obvineného Z. H. pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a), § 156 ods. 1 písm. a), ods. 3 Tr. zák. (bod 60/), ako aj výrok o súhrnnom a súhrnnom treste odňatia slobody uloženom mu na 30 mesiacov v II. nápravnovýchovnej skupine; a súčasne, na základe § 259 ods. 3 Tr. por. č. 141/1961 Zb. rozhodujúc sám, vyslovil, že obvinený Z. H. je na skutkovom základe, uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku, vinný zo spáchania trestných činov útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a), § 156 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Za oba tieto trestné činy, za trestné činy pod bodmi 15/ - 33/, 35/ - 50/ napadnutého rozsudku a za trestné činy porušovania domovej slobody, krádeže, poškodzovania cudzej veci podľa § 238 ods. 1, ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), § 257 ods. 1 Tr. zák., pre ktoré bol obvinený Z. H. uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 14. mája 2002, sp. zn. 4T/20/2002, mu odvolací súd podľa § 238 ods. 3, § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003 uložil súhrnný trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov a podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho zaradil do II. nápravnovýchovnej skupiny, pričom zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 14. mája 2002, sp. zn. 4T/20/2002, o treste odňatia slobody na 10 mesiacov v II. nápravnovýchovnej skupine.

Zároveň, podľa § 229 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. krajský súd odkázal H. V. K. L. N. V. v G. G. na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2004, sp. zn. 5To/48/2004, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2003, sp. zn. 3T/27/2003, podal obvinený Z. H. písomným podaním z 28. apríla 2016, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, v časti, týkajúcej sa skutku opísaného v bode 63/ prvostupňového rozsudku (trestného činu lúpeže), dovolanie, ktoré prostredníctvom ustanoveného obhajcu odôvodnil písomným podaním z 29. novembra 2018, doručeným súdu prvého stupňa 4. decembra 2018, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podané dovolanie založil na tvrdení, že skutkové závery súdov nižších stupňov nekorešpondujú s výsledkami dokazovania, majú za to, že za trestný čin lúpeže bol odsúdený výlučne na základe výpovede poškodeného Z. E., a to napriek tomu, že sám jeho spáchanie od začiatku trestného stíhania

popieral, poukazujúc na to, že jeho tvrdenie, že v inkriminovanom čase sa na mieste samom vôbec nenachádzal, potvrdil svojou výpoveďou aj svedok O. E.. Odvolávajúc sa na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 8. decembra 2009 (pozn. súdu: bez uvedenia spisovej značky), zdôraznil, že výpoveď poškodeného Z. E. je ako jediný dôkaz nepostačujúca pre jeho uznanie za vinného.

V ďalšej časti podaného dovolania obvinený Z. H., vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 21. decembra 2010, sp. zn. 30 Cdo 3025/2009, zameral svoju argumentáciu na preukázanie nenáležitosti a ústavnej nekonformnosti výkladu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolací súd nie je oprávnený správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať či meniť. Dovolateľ vyslovil presvedčenie, že ak prvostupňový súd nesprávne zistil skutkové závery a následne na takto (nesprávne) zistené skutkové závery aplikoval právny predpis, je v danom prípade, v zmysle zásady, že bez skutkového základu nie je možné urobiť akýkoľvek právne kvalifikačný záver v merite veci, daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Na základe uvedeného považoval obvinený Z. H. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2004, sp. zn. 5To/48/2004, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2003, sp. zn. 3T/27/2003, za nezákonný a nesprávny, a preto žiadal, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil rozhodnutie odvolacieho i prvostupňového súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného Z. H. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného Z. H. poukázala na to, že počnúc rokom 2014 a následne v priebehu rokov 2015 a 2016 podal obvinený viacero podaní na Okresný súd Zvolen i na Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom pri výsluchu realizovanom v konaní Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1Nt/15/2012, dňa 25. septembra 2015 potvrdil, že na dovtedajších podaniach trvá a považuje ich za dovolanie. Zdôraznila, že najstaršie identifikované podania obvineného Z. H., ktoré označil za dovolanie, boli na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručené 21. novembra 2014 a 25. novembra 2014, teda v rozpore s § 370 Tr. por. nie na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni. Dodala, že kvalifikované dovolanie podal obvinený Z. H. prostredníctvom obhajcu až podaním z 29. novembra 2018. Zároveň, citujúc § 370 ods. 1 Tr. por., prokurátorka uzavrela, že vzhľadom na dátum vyhlásenia (15. júna 2004) a predpokladaný dátum doručenia napadnutých rozhodnutí oprávneným osobám, ako aj na dátum doručenia dovolania obvineného, dovolanie nemohlo byť podané v lehote 3 rokov odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia oprávneným osobám, a preto ho nepovažovala za podané včas. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby dovolací súd dovolanie podľa § 382 písm. a) Tr. por. odmietol ako podané oneskorene.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného Z. H. riadne predložený na rozhodnutie 4. októbra 2019.

Skôr, než sa Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) začal zaoberať dôvodnosťou argumentov obvineného Z. H., preskúmal, či je podané dovolanie vôbec prípustné, pričom zistil, že ho je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a je teda daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. f) Tr. por.

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 566 ods. 3 Tr. por. (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006) dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok

proti rozhodnutiu súdu možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti zákona č. 301/2005 Z. z., t. j. po 1. januári 2006 (R 36/2006). Dovolanie podané proti súdnemu rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená pred týmto dátumom, je preto potrebné odmietnuť ako neprípustné podľa § 382 písm. f) Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že trestná vec obvineného Z. H. bola právoplatne skončená 15. júna 2004. S poukazom na už citované ustanovenia Trestného poriadku je preto podanie dovolania v danom prípade vylúčené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto bez meritórneho preskúmania veci dovolanie obvineného Z. H. podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietol ako neprípustné z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, t.j. proti rozhodnutiu, ktorým bola jeho trestná vec právoplatne skončená pred nadobudnutím účinnosti Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z.).

Len pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že rozhodnutia právoplatné do 31. decembra 2005, ktorými bol porušený zákon alebo ktoré boli urobené na podklade chybného postupu v konaní, mohli byť znovu prejednané len podľa zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, a to prostredníctvom sťažnosti pre porušenie zákona. Tá však musela byť podaná najneskôr do 31. marca 2006. Mimoriadnym opravným prostriedkom je aj naďalej obnova konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.